

De rechtbank van eerste Aanleg te Dendermonde, veertiende kamer, rechtdoende in strafzaken, heeft in haar openbare terechtzitting van : 19.04.2004 het hiernavolgend vonnis gewezen :

Notitienummer
66.71.1092/97/7

Griffienummer

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN :

1. _____, afgevaardigde-beheerder, geboren te _____
op _____, wonende te _____
2. _____; zonder beroep, geboren te _____
op _____, wonende te _____ -
)

Beklaagd van :

de eerste en de tweede : te _____ :

Door het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgevoerd, of aan de uitvoering te hebben medegewerkt, of door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd, of door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgelokt, als dader of mededader in de zin van artikel 66 van Strafwetboek :

Bij inbreuk op art. 44 §1-1°, 64, eerste, tweede en vijfde lid, en 65 van de Wet van 29.3.1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedebouw en vanaf 25.3.1997 geformuleerd in de artikelen 42 §1,1°, 66, eerste, tweede en vijfde lid, en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22.10.1996, door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendommen of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet en voormeld decreet namelijk :

1. door zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen gebouwd te hebben, een grond gebruikt te hebben voor het plaatsen van een of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd) meer bepaald :

a) een duivenhok in houten planchetten en een dak in dakpannen, groot 4 meter x 8 meter x 2 à 2.5 meter hoog, te hebben gebouwd, op een niet nader te bepalen datum in de periode van 1 januari 1992 tot en met 31 december 1992;

b) het onder de tenlastelegging 1a) beschreven duivenhok te hebben verplaatst, op een niet nader beschreven datum in de periode van 1 september 1993 tot en met 31 december 1993;

c) door een carport, zijnde een houten constructie zonder voorwand en een dak met pannen, groot 4 meter x 8 meter x 0 à 4 meter, te hebben gebouwd, op een niet nader te bepalen datum in de periode van 1 januari 1995 tot en met 24 februari 1995;

feiten vanaf 1 mei 2000 strafbaar gesteld door de artikelen 1, 2, 99 § 1-1°, 146 al.1-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening;

2. de onder de tenlastelegging 1 beschreven constructies te hebben in stand gehouden, meer bepaald :

a) het onder de tenlastelegging 1a) beschreven duivenhok, vanaf een niet nader te bepalen datum in de periode van 1 januari 1992 tot en met 31 december 1992, tot en met een niet nader te bepalen datum in de periode van 1 september 1993 tot en met 31 december 1993;

b) het onder de tenlastelegging 1b) beschreven duivenhok, vanaf een niet nader te bepalen datum in de periode van 1 september 1993 tot en met 31 december 1993, tot en met de dag der dagvaarding

c) de onder de tenlastelegging 1c) beschreven carport, vanaf een niet nader te bepalen datum in de periode van 1 januari 1995 tot en met 24 februari 1995, tot en met de dag der dagvaarding;

feiten vanaf 1 mei 2000 strafbaar gesteld door de artikelen 1, 2, 99 § 1-5°c), 146 al. 1-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening

De kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp van het misdrijf is, zijnde (ligging-gemeente, straat, nummer of plaatselijke benaming):

aard en oppervlakte : huis 48 a 57 ca
 wijk en nummer van het kadaster :

en de eigenaars ervan geïdentificeerd zijnde als:

-                                 afgevaardigde beheerder, geboren te   op
 woonende te

-                                 zonder beroep, geboren te
 op   woonende te

*****

Gezien de stukken en de processen-verbaal vervat in het penaal dossier;

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn voordracht der zaak en in zijn vordering;

Gehoord de beide beklaagden in hun antwoorden en verdediging.

*****

Feiten

Op 13 januari 1997 werd proces verbaal opgesteld ten laste van de eerste
 beklaagde wegens het plegen van inbreuken op de stedenbouw wetgeving en
 meer bepaald het oprichten van een duivenhok en carport zonder vergunning en
 dit op het perceel gelegen te   gekend ten kadaster onder

Volgens het gewestplan   vastgesteld bij KB van 7/11/1978, zijn de con-
 structies gelegen in een woonparkgebied en tevens begrepen binnen de grenzen
 van een goedgekeurde en niet vervallen verkaveling van 4/04/1973.

Ondervraagd verklaarden de beklaagden dat het duivenhok in 1992 werd
 gebouwd in hun opdracht door   eind 1993 werd het
 verplaatst naar de huidige plaats; dat de carport begin 1995 werd gebouwd door
 de aannemer   Voor de carport werd op 25/02/
 1995 een regularisatieaanvraag ingediend (stuk 8).

De aannemer die het duivenhok oprichtte verklaarde dat hij het duivenhok destijds heeft opgericht achter de woning doch het nadien niet heeft verplaatst (stuk 6 verso).

Door de gemachtigde ambtenaar van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, afdeling ruimtelijke ordening werden de beklagden aangemaand om voor 31/10/1997 " een bouwaanvraag met voorafgaandelijk een aanvraag tot wijziging van de verkavelingsvergunning in te dienen met betrekking tot de wederrechtelijk uitgevoerde bouwwerken "(stuk 10).

Door het College van Burgemeester en Schepenen werd bij beslissing van 23/06/1997 de aanvraag tot regularisatie van 27/05/1997 afgewezen.

Door de gemachtigde ambtenaar werden de beklagden aangemaand op voor 1/05/1998 de wederrechtelijk opgerichte bouwwerken af te breken.

Het hoger beroep ingesteld door de beklagden tegen de beslissing van 23/04/1998 van de Bestendige Deputatie beslissing bij MB van 10/12/1998 verworpen € (stuk 19).

Op 18/01/1999 werd door de gemachtigde ambtenaar een herstellvordering ingediend, de afbraak van de carport en het duivenhok werd gevorderd om reden dat de constructies in strijd waren met de verkavelingvoorschriften van 4/04/1973. Tenslotte werd door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur met betrekking tot de carport een herstellvordering ingediend bij schrijven van 13 /02/2004 bestaande in het vorderen van een meerwaarde bepaald 2.426,40 euro.

Het duivenhok werd verwijderd.

Verjaring

Door de beklagden werd gesteld dat de desbetreffende bouwinbreuken zouden zijn verjaard.

Er dient vooreerst te worden onderzocht of de beklagden nog kunnen worden gestraft voor de feiten omschreven onder punt 2.

Door art. 7 van het decreet van 4 juni 2003 houdende wijziging van het DRO van 18 mei 1998 werd aan artikel 146 een belangrijke beperking toegevoegd m.b.t. de strafbaarstelling van stedenbouwmisdrijven, met name waar thans wordt gesteld dat de strafsanctie voor het **instandhouden** van inbreuken bedoeld in het eerste lid, 1°, 2°, 3°, 6° en 7° niet (meer) geldt, doch hierop zijn uitzonderingen voorzien, namelijk:

“ - voor zover de handelingen werken, wijzigingen of het strijdig gebruik niet gelegen zijn in de ruimtelijk kwetsbaar gebieden;

- voor zover ze geen onaanvaardbare stedenbouwkundige hinder veroorzaken voor de omwonenden

- of, voor zover ze geen ernstige inbreuk vormen op de essentiële stedenbouwkundige voorschriften inzake bestemming krachtens het ruimtelijk uitvoeringsplan of plan van aanleg”.

Indien de onderhavige bouwmisdrijf bijgevolg niet onder één deze wettelijke uitzonderingsbepalingen ressorteert, heeft de voormelde wetswijziging het belangrijk gevolg dat in casu de tenlastelegging onder 2 niet langer strafbaar is én dat m.b.t. de tenlastelegging onder 1, de strafvordering kan vervallen door verjaring. De wederrechterlijk opgetrokken constructies zijn niet gelegen in een ruimtelijk kwetsbaar gebied, uit het dossier blijkt niet dat er onaanvaardbare stedenbouwkundige hinder wordt veroorzaakt voor de omwonenden en er kan evenmin worden aangenomen dat de in strijd met de vergunning opgetrokken constructies een ernstige inbreuk vormen op de essentiële stedenbouwkundige voorschriften inzake het ruimtelijk uitvoeringsplan of plan van aanleg.

Het instandhouden van de in strijd met de vergunning opgetrokken constructies kan dus overeenkomstig art. 146 al. 3 van het decreet van 18 mei 1999, zoals gewijzigd bij decreet van 2 juni 2003, niet langer worden bestraft.

De beklaagden dien derhalve te worden vrijgesproken voor de tenlastelegging onder 2.

De verjaringstermijn voor de strafvordering volgend uit een misdrijf zoals omschreven in de tenlastelegging onder 1 bedraagt (toen nog) 3 jaar (slechts vanaf 31.12.1995 , 5 jaar overeenkomstig art.21.1° lid strafvordering , zoals gewijzigd bij wet van 24.12.1993 B.S. 31.12.1993)

Het is een ogenblikkelijk misdrijf.

Vanaf de laatste daad van stuiting vangt een nieuwe verjaringstermijn aan, die gelijk is aan de oorspronkelijke termijn, derwijze dat de vraag zich stelt naar de verjaring van de strafvordering.

De tenlastelegging onder 1a) is vervallen door verjaring 6 jaar na de feiten, zijnde 30.12.1998 om 24uur.

De tenlastelegging onder 1b) is vervallen door verjaring door verjaring 10 jaar na de feiten zijnde uiterlijk 30/12/2003 om 24 uur.

Wat betreft de tenlastelegging onder 1 c) stuit de betekening van het exploit van dagvaarding van 22/02/2000, zodat de verjaring slechts eerst wordt bereikt op 21 februari 2005 om 24u.

De in hoofde van de beklaagden aangehouden tenlastelegging onder 1 c) is bewezen. De gegrondheid ervan werd trouwens niet betwist.

Strafmaat

Bij het bepalen van de bestraffing dient rekening gehouden te worden met de aard en de ernst van de feiten, alsmede met de persoonlijkheid van de beklaagden.

De beide beklaagden hebben een blanco strafrechterlijk verleden.

De bestraffing heeft tot doel de beklaagden te doen inzien dat het plegen van dergelijke inbreuken een duidelijke miskennis inhoudt van de regels welke tot doel hebben in Vlaanderen tot een ordentelijke ruimtelijke ordening te komen, dit in het belang van elke burger.

Herstelvordering

Door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur werd op 13.02.2004 met betrekking tot de wederrechtelijk opgerichte carport een herstelvordering ingediend, bestaande in het betalen van een meerwaarde bepaald op 2.426,40 _.

De gemotiveerde vordering is noch onwettig, noch kennelijk onredelijk, noch miskent deze op enige andere wijze een algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

De berekening van de meerwaarde kan door de rechtbank worden beaamd.

Deze vordering werd trouwens door de beklaagden niet ernstig betwist.

Gezien de hierna volgende artikelen:

Wet 15.6.1935 art.2,11 tot 14,21 tot 24, 31,tot 37,40,41;

Wetboek van strafvordering art 162,182,184,185,189,190,194;

Wet 28.12.1950 en wijzigingen;Wet 5.3.1952 art 1;

Wetboek van strafrecht art 40,65, ;

Wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, art. 44 § 1, 1°, 64, eerste, tweede en vijfde lid en 65 ;

Gecoördineerd decreet van 22 oktober 1996 betreffende de ruimtelijke ordening, art. 42 § 1, 1°, 66, eerste, tweede en vijfde lid en 68 ;

Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, art. 2, 99 § 1, 1°, 146 al. 1, 1°, 147, 149 en 204 ;

Wet betreffende de politie over het wegverkeer: art 28,29,33§1,34,35,38,

Wet 29.6.1964 art 8§1,zoals gew. W.10.2.1994 en W. 22.3.1999;

Wet 1.8.1985 art 28 en 29 en K.B. 18.12.1986 art 58;

EG Verordening nr. 1103/97 van de Raad d.d. 17.6.1997.

EG Verordening nr. 974/98 van de Raad d.d. 17.6.1997.

art. 2,3,5,6,9 Eurowet 78 d.d. 26.6.2000; K.B. 20.07.2000;

art.3 Eurowet 77 d.d. 30.06.2000; K.B. 20.7.2000;

OM DEZE REDENEN DE RECHTBANK RECHTDOENDE:

OP TEGENSPRAAK

STELT vast dat de strafvordering met betrekking tot de tenlasteleggingen 1a) en b) vervallen is door inmiddels ingetreden verjaring;

SPREEKT de beide beklaagden VRIJ van de tenlastelegging 2.

VEROORDEELT de beide beklaagden wegens het feit 1c) hiervoor vermeld , tot een geldboete van HONDERD FRANK, gedeeld door 40,3399 met 1.990 dec verhoogd, **495,79 euro** bedragende.

Veroordeelt beklaagden solidair tot betaling van een bedrag van 2.426,40 euro gelijk aan de meerwaarde door het goed verkregen door het misdrijf omschreven in de dagvaarding onder de tenlastelegging 1 c) in handen van de ontvanger der registratie op een speciale rekening van de door de Vlaamse Regering beheerste begroting.

VEROORDEELT beklaagden solidair tot de gerechtskosten deze in hun geheel begroot op: 235,04 euro.

SPREEKT bovendien de verplichting uit om een bedrag van TIEN euro, met vijfenviertig dec. verhoogd, **VLIFFENVIJFTIG euro** bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot financiële hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden nl. in casu éénmaal deze bijdrage, hoofdens elke beklaagde.

Legt de veroordeelden elk eveneens een vergoeding op van 25 euro in uitvoering van art. 91 van K.B. 28.12.1950 en wijzigingen houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken;

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting van : NEGENTIEN APRIL
TWEEDUIZEND EN VIER der veertiende kamer, zittinghoudende in correctio-
nele zaken;

Aanwezig:

Ondervoorzitter, voorzitter der veertiende kamer;
Substituut- procureur des Konings;
griffier.